

Systeme Couffin-Chevaline

(ääntämisohje: "sistem kuffään shevalin")

Pituus 32,3 km, **syvyys** 411 m.

Parkkipaikka: 45.071980, 5.397314 (Choranchen turistiluolan parkkipaikka)

Sisäänkäynti: Choranchen turistiluolan sisäänkäynti

Eräs Vercorsin ehdottomasti kauneimmista luolista. Hyvin vaihteleva, mutta vesi on jatkuvasti läsnä. Peruskierroksen kesto 4–6 tuntia. Pääsy ainoastaan paikallisen kerhon jäsenten kanssa.

Historiaa

Paikallisen Choranchen kylän asukkaat kaivoivat auki jo pidempään tunnetun Couffin luolan sisäänkäynnin vuonna 1871, ja tutkivat luolan alkuosaa. 1897 Decombaz eteni ensimmäisen tulvivan ahtaikon luo, ja katsasti myös Chevalinen sisäänkäynnin. Vuonna 1943 Bourgin ja kumppanit pääsivät läpi märistä esteistä, ja löysivät Salle de la Cathédralen. Tästä eteenpäin luola on tutkittu aktiivisesti molemmista sisäänkäynneistä käsin, ja vuonna 1968 GSV:n luolaajat onnistuivat yhdistämään ne toisiinsa. Luolaston alkuosassa toimii nykyään suosittu Choranchen turistiluola.

Ajo-ohjeet ja lähestyminen

Aja Gorges de la Bourneen ja etsiydy kylttejä seuraten Choranchen turistiluolan parkkipaikalle. Parkkipaikalta kävely sisäänkäynnille kestää noin 5 min.

Luolan kuvaus

Couffin sisäänkäynti alkaa turistiluolalla, jossa on komeita pillejä. Se päättyy 70 m pitkään kosteaan osioon, joka voi korkean veden aikana tulla umpeen. Sen jälkeen seuraa miellyttävän vaihteleva keskikokoisten käytävien verkosto, pieniä vesiputouksia ja altaita +41 m sumppuun saakka. 30 m alavirtaan ennen sumppua kiivetään Gruyère 1 -käytävään. Tämä kuiva käytävä, jossa käy ilmavirta, johtaa 370 sokkeloisen metrin kuluttua takaisin jokeen. 100 m myöhemmin joesta kannattaa nousta Gruyère 2 -käytävään, joka vie 10 m kiipeilyn kautta 12-metriseen Cascade de l'Escaladen keskivaiheille.

Seuraa tilava ja koristeellinen nousevien vesiputousten (8, 13, 8, 27 m) sarja. Sen päätteeksi suuren Grande Cascaden huipulla (+200 m sisäänkäynniltä), verkosto madaltuu. Ylävirrassa se päättyy valuvan kiven tukkimaan seinämään, josta lähtee pieni käytävä nimeltä Trou Souffleur kohti Méandre Corbelia. Tie eteenpäin on alavirran suuri lohkareikko, joka nousee valtavaan saliin. Salin ylä- ja itäosassa 4 m nouseva köysiosuus vie matalampaan tilaan (Galerie du Raccourci), joka aukeaa risteyspaikkaan, Galerie de Jonctioniin, kiertoretken korkeimpaan kohtaan (+252 m sisäänkäynniltä).

Gallerian katossa on useita nousevia kuiluja, jotka vievät ylempiin osiin (Réseau Pommier). 300 m sokkeloisen ja useampikerroksisen, ilmavirtaa seuraavan etenemisen jälkeen saavutaan Cascade de la Douchen (40 m) alaosaan. Putouksen ylävirrassa olisivat Tafanin ja Montren meanderit. Kuiva meander nimeltä Méandre des Quatre puolestaan vie suureen Chevalinen kuivaan galleriaan, yli 100 metriä virttaa korkeammalla tasolla.

Vesiputouksesta alavirtaan laskeudutaan jokeen, joka etenee suurena suikerona, sitten kulkee kautta 21 m vesiputouksen ja suurten, tirolilaissilloilla ylitettävien alaiden, kunnes häviää kulkukelvottomaan halkeamaan. Hieman ennen sitä ryömintä vie kuivan (joskin sateella tulvivan) P10 köysiosion luo. Viimein muutama kielekekulku johtaa Galerie des Goursin lattialle. Eteneminen muuttuu vetisemmäksi: 350 metrin kuluttua käytävän katkaisee sarja syviä altaita, jotka ylitetään uimalla. Niitä seuraa sarja lyhyitä kiipeilyjä (2, 7, 2, 3 ja 5 m). Galerie des Goursin virta yhdistyy salle de la Rotondin jälkeen Chevalinen virtaan, ennen kuin päättyy sumppuun.

Sumpun kierto on kuiva käytävä, johon reitti vie Salle de la Rotondista, lohkareikkoista seinämää kiiveten (E5, P11). Ilmavirtaa seuraillen reitti kulkee läpi Rivière Suspenduen pienehköjen käytävien ja

ajoittaisten altaiden. 19 m halkeama-köysiosuus jahtaa änkiöiden hankaloittamaan verkostoon, joka noin 350 metrin kuluttua saapuu Trou Souffleuriin. Lyhyt puronpätkä vie suuremman Rivière de Chevalinen luo, joka viimein aukeaa Salle de la Cathédraleen turistiluolan liepeille. Koska Chevalinen sisäänkäynti ei ole nykyään käytössä, reitti ulos käy turistiluolaan yhdistyvän tunnelin läpi.

Varusteet ja riggaus

SRT-varusteet. Luolaan mennään aina oppaan kanssa, ja jos se ei ole valmiiksi rigattu, opas varmasti huolehtii köysien laittamisesta. Vettä pelkäävät ranskalaiset suosittelivat luolaan kahluuhaalaria (pontonnière) tai 3 mm märkkäriä, mutta kuulemma fleecelläkin pärjää, jos ei ole kovin kylmänarka.

